

„Neužmiršk Viešpaties prakeikto figmedžio“

Tinkamai išnaudok laiką.
Neužmiršk Viešpaties prakeikto
figmedžio. Ir jis kai ką darė:
lapojo. Kaip ir tu... Nesakyk
man, kad turi kuo pasiteisinti.
Figmedžiui nepagelbėjo, rašo
evangelistas, kad buvo ne figų
metas, kai Viešpats atėjo pas jį
jų ieškoti. Ir paliko bevaisis
visiems laikams. (Kelias, 354)

liepos 11 d.

Grižkime prie šv. Evangelijos ir stabtelėkime ties tuo, ką šv. Matas pasakoja 21 skyriuje. Anksti rytą, grįždamas į miestą, Jėzus pasijuto alkanas. Pamatęs pakelėje vieną figmedį, priėjo prie jo. Koks džiaugsmas, Viešpatie, matyti Tave išalkusį, matyti Tave ištroškusį prie Sicharo šulinio! Aš Tave kontempliuoju, *perfectus Deus, perfectus homo*: tikrasis Dieve ir tikrasis Žmogau. Turintis tokį pat kūną, kaip mano. Jis apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą, kad aš niekada nesuabejočiau, jog mane supranta, jog mane myli.

Jis pasijuto alkanas. Kai pavargsime dirbdami, mokydamiesi, apaštalaudami, kai apsiniauks horizontas, nukreipkime savo žvilgsnį į Kristų: į gerąjį Jėzų, pavargusį Jėzų, alkaną ir ištroškusį Jėzų. Viešpatie, kaip moki padaryti, kad Tave suprastume, kad Tave mylėtume! Tu viskuo esi panašus į

mus, išskyrus nuodėmę, kad
suvoktume, jog su Tavimi įstengsime
nugalėti savo blogus polinkius,
ištaisyti klaidas. Ir nesvarbu nei
nuovargis, nei alkis, nei troškulys,
nei ašaros... Kristus buvo pavargęs,
alkanas, ištroškęs, Jis verkė. Svarbu
yra kova – maloni kova, nes Viešpats
visada yra šalia mūsų, – kad
įvykdytume Tėvo, kuris yra danguje,
valią.

Jis prieina prie figmedžio. Jis prieina
prie tavęs, prieina prie manęs. Jėzus
alkanas ir ištroškęs sielų. Nuo
Kryžiaus Jis sušuko: *Sitio!* – trokštu.
Jis trokšta mūsų, mūsų meilės, mūsų
sielų ir visų sielų, kurias turime
atvesti pas Jį Kryžiaus keliu –
nemirtingumo ir dangiškosios šlovės
keliu. Jis priėjo prie figmedžio, bet
nieko nerado, vien tik lapus. Kaip
apgailėtina. Ar taip būna ir mūsų
gyvenime? Ar, deja, ne tiesa, kad
mums trūksta tikėjimo, nuolankumo
virpėjimo, kad stinga aukų ir kilnių

darbų? Ar iš tiesų tik išorė
krikščioniška ir vaisių nėra? Baisu.
Jėzus paliepia: „Tegul per amžius ant
tavęs nemegs vaisiai!“ Ir figmedis
bemat nudžiūvo. Šis Šventojo Rašto
fragmentas liūdina, bet kartu ir
skatina mus atgaivinti tikėjimą,
gyventi pagal tikėjimą, kad Kristus
džiaugtųsi, gaudamas iš mūsų to, ko
viliasi. (Dievo bičiuliai, 201-202)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/neuzmirsk-viespaties-
praeikto-figmedzio/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/neuzmirsk-viespaties-praiekto-figmedzio/) (2026-04-02)